

Heliga trefaldighets dag, 2020-06-07, Andakt i Coronatider, Solveig Högberg, sänd till S:t Peters församling.

Gud – Fader, Son och Ande

1 Mosebok 18:1-8, Apostlagärningarna 4:5-12, Johannes evangelium 11:18-27

På Heliga trefaldighets dag påminns vi om att vi får möta Gud i skapelsens skönhet. Men det räcker inte. Genom skapelsen vet vi inget om medmänsklighet. Det vet vi något om i Jesus. Men inte heller det räcker. Utan Anden är vi helt hjälplösa. Därför lovsjunger vi idag Gud som Fader, Son och Ande.

I texten från Moseboken kan vi läsa något om hur tre män kommer på besök till Abraham och Sara. Vi behöver inte tvivla på vilka de männen är. Det står klart och tydligt att ”Herren visade sig...” Redan i den första boken i Bibeln uppenbarar sig Gud som den treenige. Berättelsen är bara en liten del av ett större sammanhang, det som vi oftast betraktar som höjdpunkten finns i fortsättningen. Abraham och Sara som var närmare hundra år och barnlösa fick av de tre besökarna ett löfte om att de inom ett år skulle få en son, vilket också skedde när Isak föddes.
En berättelse om ett avgörande gudomligt besök i en omöjlig livssituation.

I berättelsen från Apostlagärningarna är lärjungarna ganska trängda. Efter pingstundret, när Anden gavs, har de som tidigare av rädsla varit instängda i ett rum återfått sin frimodighet och vågat sig ut i verkligheten igen. Där berättar de om Jesus och helar trasiga människor. Deras agerande väcker motstånd. När de ska svara för vad de gjort så är Petrus talesman och så står det ”då fylldes Petrus av helig Ande och svarade dem”. Han berättar vad som hänt och varför de agerar som de gör. När de lite senare blir varnade för att fortsätta säger Petrus: ”Vi kan inte tåla med vad vi sett och hört”.

En berättelse om ett avgörande gudomligt besök i en svår situation.

Johannesevangeliet berättar om ett samtal mellan Marta och Jesus, efter att hennes bror Lasaros avlidit och hennes syster Maria verkar vara helt handlingsförlamad av sorgen.

I det samtalet avslöjar Jesus vem han är när han talar om möjligheten att möta uppståndelsen redan här. Marta behöver inte vänta till den yttersta dagen, som hon tror. Jesus säger ”Jag är uppståndelsen och livet, den som tror på mig ska leva om han än dör, och den som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö”. Då tar orden och all tidigare förståelse slut för Marta och hon utbrister: ”Jag tror”.

I den fortsatta berättelsen får vi veta att den döde brodern Lasaros återfår livet.

En berättelse om ett avgörande gudomligt besök, mitt i en livskris.

Tre berättelser om hur Gud genom treenigheten tar gestalt på jorden. Nu gäller det oss! Hur kan vi vara med och gestalta Guds rike i vår tid? En förutsättning är att vi också fått vara med om ett gudomligt besök som i någon mening förändrat vår verklighet. Kunde Bibelns människor, som befann sig i så svåra och omöjliga situationer ha tillit till att Gud gör under, så kan vi också ha tillit till att han kan göra under för och genom oss.

Det gudomliga besöket är kanske inte alltid något som vi omedelbart upplever resultat av. Ingen av dagens bibelberättelser beskriver slutet eller resultatet av besöket, de hittar vi senare i texterna. Kan det vara ett tecken på att det inte alla gånger är resultatet som är det viktiga utan det gudomliga besöket? Kanske kan det också ge en fingervisning om att vi inte alltid kan se snabba resultat. Det handlar om tillit och tålmod och att kunna tyda tecknen.

”Vila i din väntan. Stilla mötet sker. All din stora längtan Herren hör och ser. Våga vänta tryggt: snart har dagen grytt. Våren visar vägen: Gud gör allting nytt. Genom din ångest, när allt är svårt, delar Gud din smärta och all din gråt.” Psalm 205:1 i Psalmer och Sånger